

Весел' очи не мя поглѣдвѣтъ!
 Сладкы не ми ся глас' отговаря!
 Силы душевн' отъ печаль тлѣжтъ!
 Тяшка надъ миѣ ся гора стоваря!

Сълзы горчивы почнахъ да роня
 Ахъ сладка сестро! брату продумай!
 Жалостно выкамъ отчаянъ моля!
 Мила! любезна! мене поглѣдай!

В' нѣдра горѣща ѣж пригъртамъ!
 В' красно си лице бѣ поблѣдѣла!
 С' сълзны рѣкы го азъ обливамъ;
 Смъртна го бѣ студенность привзѣла!

Румѣнъ ми шищъ извѣналъ бѣше!
 Пролѣтна крѣхкая зеленчица
 Духната вихромъ паднала бѣше!
 Нѣжна излѣтѣла бѣ душица!

Горе миѣ! какъ щѣ бѣдни притърпѣ!
 Люта печаль и горкѣ скръбь!
 Кой щте м' утѣхъ милъ принесѣ?
 Смърть! смърть! отчаяности ѣ лѣкъ.

Слънце почнало бѣ да заходи
 Свѣтлы си зары вѣки криѣше,
 Высокопарны птицы соколи
 Всѣка в' гнѣздо си драга лѣтѣше.